

Jubileumshikk Knalla ut fra Kola.

Reise til Kola 11.-18. Sept.2002

De nye menighetene nær norskegrensa klapsa for 10 år. Theisen mikro og Theisen jr. rapporterer fra festlighetene i Zapoljarnyj...

Pinsemenighetene i Nikel, Zapoljarnyj og Kirkenes ville saluttere at Gud med sin nåde har holdt sin hånd over dem i ti år (Den sammenslåtte menigheten i Kirkenes er bare ca. halvparten i alder, men hæla må jo smelles i taket.) Theisen mikro, som nå er fire år, ville gjerne fylle minst et halvt flysete, så han hang med meg på turen, selv om jeg måtte bære all bagasjen. Den 11.september trava vi opp til Finnmarksbyen. Isak André hamstra to esker med godt for å supplere myriadene av snop som Anne Lise lot trille ned i en påsa fra Narvesen. Gutten må jo ha litt energi! I tillegg hadde han fått en bok om grisebrannmenn fra dyreverdenen til Richard Scary. De klarte å slokke grillfesten til en haug kålormer, som koste seg bak et gjerde. Theisen mikro ville gjerne ha høytlesning på flyet med diverse tegnefilmstemmer prusta ut fra munnvikene til sin pappa. Etter å ha hosta meg gjennom boka tre ganger, sjekka jeg ikke fjesuttrykkene på medpassasjerene i synsfeltet verken bak eller til siden. Litt privatliv må en jo ha!

Eldstegutten til "the great Olsen-family", henta oss på flyplassen. Vi fikk overnatte hos han i Hesseng. Dagen etter skulle vi hente visum hos Det Russiske konsulatet og riste oss over grensa. Vi fikk leid en tjue år gammel volvo uten påhengsmotor. Theisen mikro tok seg en drømmetur i baksetet, før vi hilste på gutta med kalasjnikovene, Da han våkna, hadde vi sust inn på den russiske tollstasjonen. Theisen mikro protesterte høyllytt da han ikke fikk fylle ut tollpapirene, men etter å ha rulla seg litt fysisk og verbalt, var han klar igjen.

Først hilste vi på pastor Misha i Nikel. Han hadde en sønn på tre år som benytta muligheten til å klø Theisen Mikro både her og der. Det var ikke så populært, siden Isak André bare ville feste gluggene sine på skvaldreboksen i stua. Misha ordna et par møter hvor jeg kunne få lov til å tale Guds Ord.

Shana, danserinnen fra Nikel, var så elskverdig å passe på gutten min i møtetida. På den første samlingen i menighetens kontorleilighet, kom de som var klar til å suge tak i Guds suverene Ord. Ei dame ble helbreda i ryggen sin imens hun lovsang Jesus. Da hun priste Herren, kom Gud og klappa inn helbredelsen effektivt. Priset være Herren Jesu Kristi totale KraftNavn!

Flere personer fikk seg også en salig seiletur i Ånden, og vi brøt fattigdommens åk i Jesu Navn. Underviste om cellegruppens betydning i en vekkelsesmenighet.

På det andre møtet, som var et heftig bønnemøte, delte jeg litt om Karmelfjellets profetiske betydning. Det ble slett ikke et foredrag om juraperiodens fantasifulle forvittringer og fossildannelser i fjellveggen, men heller et oppmuntrende møte hvor vi ropte våre bønnebegjær til Den Levende Gud. Halleluja!

Ellers ble det en shoppingtur til Murmansk hvor Isak André fikk huka tak i en lekebil. Det var fordi de 200 bilene han har hjemme ikke skulle føle seg ensomme. Den gammeldagse snurrebassen vi fikk tak i til Theisen Sweet, blir garantert ikke donert til Teknisk Museum i Bergen. Fingra av fatet! Vi fikk også mumsa buffetmat i bistro'n på hjørnet av Arctic Hotel.

Søndag den 15. september var det klart for det første jubileumsmøtet i Zapoljarnyj. Pastor Yevgeny kjørte video fra 1992. Og vi fikk se gutta boys og de gamle traverne fra Arctic Mission: Den ruvende Enok Hansen, den ydmyke Håkon Fagervik, den gjallende finnen Stefan Koskinen, samenes wonderboys: John Henrik Mienna og Leif Anti, pastor Viktor Filyk fra Murmansk med en sveis som ligna mafialoken til bandittene i politiskolen 5, erkesvenske Gustav Johansson og andre som priste Herren høylutt. Da kameraet sveipa rundt inne i svenskebussen, fikk vi jammen se det glisende tenåringsfjeset til 16 år gamle Josef Berggren også. Da var jo mimrestunden komplett nesten. Men det suverene høydepunktet var da vi fikk se opptak fra dåpsbassenget hvor over 60 sjeler blei døpt med sprellende humør.

Etter møtet var det kjeksing på det lokale hotellet i byen. Da fikk jeg en rørende tilbakemelding: Ei russisk dame, som bodde i Tana, var på besøk. Hun fortalte at jeg hadde bedt for hennes datter noen år tilbake. Hun var på den tida en baby og hadde et alvorlig hofteproblem. Legene hadde festa ei skinne på henne. Men da jeg ba for henne i Jesu Navn, gjorde Gud et kjempemirakel. Den Hellige Ånd knipsa på hoftepartiet, og vips, så var helbredelsen et faktum. Legene myste seinere på jenta og kunne ikke fatte hva som hadde skjedd. Det blir raske friskmeldinger når himmelens Gud setter i gang! Halleluja!

Og så ville Theisen Mikro overnatte i den pensjonerte værmannens hus på Stovner.....

Takk for all støtte og forbønn!

I Kristus,

Theisen jr.